

Alkotmánybíróság
Budapest
Donáti u. 35-45.
1015
Tárgy : Alkotmányjogi panasz

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: <u>IV/1094-4/2022</u>	
Érkezett: 2022 AUG 02.	
Példány: <u>1</u>	Kezelőiroda:
Melléklet: <u>1 db</u>	<u>du</u>

Ügyszám: IV/1094-3/2022.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott, [REDACTED]

és [REDACTED]

[REDACTED] szám alatti lakos indítványozók (továbbiakban felperes és felperes gyermeke) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt hiánypótlást

terjesztik elő.

Az Abtv. 52. §. (1) bekezdés és (1.b.) bekezdés a.) pontját figyelembe véve az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. tv. 27. §-a szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d.) pontja alapján a felperes kéri a Győri Törvényszék 1.K.700.616/2021/6.számú ítéletének, a Kúria Kf.I.41.135/2021/8-as számú ítéletének az Alaptörvénnyel való összhangjának a felülvizsgálatát, és azok megsemmisítését.

A felperes és a felperes gyermeke alapvető jogainak védelmét, igazságszolgáltatást és hatékony jogvédelmet kér a Tisztelt Alkotmánybíróságtól.

A felperes és a felperes gyermeke kéri a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy megállapítani szíveskedjék, hogy a

- 1) felperes és felperes gyermekének panasa alkotmányjogi jelentőségű kérdés,
- 2) felperes keresete alapos volt
- 3) felperes keresetét több perre szabdaló bírósági eljárás súlyosan sértette a tisztességes bírósági eljárás követelményeit
- 4) Győri Törvényszék 1.K.700.616/2021/6. számú ítéletének, és a Kúria KfvIII Kf.I.41.135/2021/8-as számú ítéletének az alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §. (1) és (4) bekezdésének megfelelően azokat megsemmisíteni szíveskedjék.
- 5) felperes gyermekének oltásainak 2019.08.16-i elfogadása az alperes részéről jogszabályszerű volt.
- 6) továbbfolytatott végrehajtási eljárás sértette a tisztességes hatósági eljárás követelményeit, és emiatt az alperesnek kell viselnie a perköltségeket.

Az Alkotmánybíróság hatáskörét a felperes indítványának elbírálására mind az Alaptörvény 24. cikke, mind az Abtv 27.§, 28.§, 30.§(5) meghatározza.

Kérelmem indokolásaként a felperes és a felperes gyermeke az alábbiakat adja elő

A alkotmányjogi panasz benyújtásának törvényi és formai követelményei

Tényállás, pertörténet:

[1] A [REDACTED] Kormányhivatal (továbbiakban I.r alperes) a 2019.01.09-én a KE-06/NEO/00096-1/2019-es számú végzésével eljárást indított a felperes ellen, arra való hivatkozással, hogy jogszabálysértést követett el, de ennek részletezésére nem tért ki. Az I.r alperes nyilatkozattételre hívta fel a felperest, emellett az eljárás megindítása ellen fellebbezési jogot biztosított számára. A felperes az I.r alperes végzése előtt az oltási beleegyező nyilatkozatot azzal a kikötéssel írta csak alá, hogy akkor járul hozzá az oltások elvégzéséhez, ha az oltások elvégzése előtt a gyermek védettségének szintjét, és az oltásokkal szembeni érzékenységi állapotát az iskolaorvos, vagy az I.r alperes megvizsgálja, mert a gyermek allergiás, és allergia esetén az anafilaxiás sokk bekövetkeztének kockázata megnő.

[2] Az I.r alperes tájékoztatása szerint a felperes a végzés ellen nem fellebbezett.

[3] Az I.r alperes 2019.01.22-én kelt KE-06/NEO/00096-3/2019-es határozatában fellebbezési jog biztosítása mellett, kötelezte a felperest, hogy gyermekénél a 11 éves korban esedékes MMR és DTap életkorhoz kötött kötelező oltásokat végeztesse el. Teljesítési határidő, a határozat véglegessé válásától számított 8 nap.

[4] A felperes a határozat ellen határidőn belül fellebbezett. A fellebbezésében a felperes kitért arra is, hogy az elrendelés jogszabályi feltételei nem voltak adottak. Az Eütv 58.§(6-7) bekezdése azt írja elő, hogy megjelenni

köteles az oltásra kötelezett. A kötelezés akkor rendelhető el, ha az oltásra kötelezett írásbeli felszólítás ellenére sem tesz eleget megjelenési kötelezettségének.

[5] A felperes a gyermekével bizonyítottan minden alkalommal megjelent a védőnő által megjelölt helyen és időben abból a célból, hogy - a vizsgálatok elvégzését követően - az oltások beadásra kerüljenek. A megjelenésről az iskolaorvos írásos igazolást adott a felperesnek. A felperes tehát biztosította és igazolta a kiskorú gyermeke megjelenési kötelezettségének teljesítését, ahogy azt számára az Eütv 58.§(6) előírta. Ebből következően amennyiben a felperes az Eü törvény 58.§(6) bekezdését betartotta, az Eü törvény 58. §.(7) bekezdésére nem szolgáltatott jogalapot, azaz nem rendelhető el az oltás arra hivatkozva, hogy ugyan a felperes az Eü törvény 58.§(6) bekezdésben előírt kiskorú megjelenésére vonatkozó kötelezettségét betartotta, de a rendelet előírását nem! Az Alaptörvény előírja a jogszabályi hierarchia kötelező betartását a hatóság részére, tehát egy alacsonyabb jogszabály – rendelet - nem írhatja felül egy magasabb szintű – törvény - jogszabály rendelkezéseit. Az oltások elrendelése az I.r alperes részéről tehát bizonyítottan jogszabálysértő volt, mely ellen a felperes fellebbezett, és mely panaszt az I.r alperes figyelmen kívül hagyott. A jogszabályi feltételek hiányában történő elrendelés ellentétes az Eü törvény rendelkezéseivel, és az Akr 104.§-ban szabályozottakkal, ezért súlyosan sérti mind az anyagi, mind az eljárási szabályozást, és ellentétes, az Alaptörvényben rögzített tisztességes eljárás követelményeivel is hiszen a felperes a vonatkozó Eü törvényi passzust nem szegte meg, azaz nem követett el a jogszabálysértést. A felperes fellebbezését az I.r alperes felettes szerve a KE/NEF/00253-2/2019-es számú határozatával elutasította, és rögzített, hogy ugyan a felperes az Eü törvény 58.§(6) bekezdésben előírt kiskorú megjelenésére vonatkozó kötelezettségét betartotta, de a rendelet előírását nem, illetve a vizsgálatok nélküli oltás elrendelésének volt helye, valamint azt is, hogy a döntés végleges az ellen közigazgatási per indítható.

[6] A felperes az I.r alperes határozata alapján 2019.04.04-én az iskolaorvosnál ismételt megjelent abból a célból, hogy az oltások elvégzésre kerüljenek. A felperes gyermeke enyhe nátha tüneteit mutatta. A felperes az oltás beadásához a beleegyező nyilatkozatot a vizsgálatok elvégzését megelőzően nem volt hajlandó aláírni, ezért az iskolaorvos a gyermeket saját felelősségére nem oltotta. Az I.r alperes a KE-06/NEO/00096-9/2019-es számú határozatában az oltások elvégzésére 2019.05.31-i határidőt jelölt ki. A felperes a gyermekével 2019.05.23-án ismét megjelent az iskolaorvosnál abból a célból, hogy az oltások beadásra kerülhessenek. A iskolaorvos a felperes beleegyező nyilatkozatának hiányában saját felelősségére nem oltotta be a felperes gyermekét. Erről a felperes az I.r alperst tájékoztatta, és ismételt felhívta az I.r alperes figyelmét a súlyos jogszabálysértéseire.

[7] A gyermek oltásainak pótlása oltóorvos által, oltóhelyen, hazánkban is engedélyezett – Boostrix és MMRVaxpro – oltóanyaggal 2019.06.21-én Ausztriában történt meg. Az oltóorvos az oltások megtörténtének dátumát, az oltóanyag nevét a gyermek oltási könyvébe bejegyezte.

[8] A [REDACTED] Gyámügyi Osztálya a felperest a KE-05/GYAM/619-11/2019-es számú végzésével tárgyaláson való részvételre kötelezte az elmaradt oltások miatt. A felperes a gyermekével megjelent, az oltások pótlásának megtörténtét a gyermek eredeti oltási könyvének bemutatásával igazolta. A 2019.07.01-i keltezésű KE-05/GYAM/619-15/2019-es számú határozatával a gyámügyi osztály az eljárását megszüntette. A 2019.09.30-án kelt KE-05/GYAM/619-16/2019-es számú értesítése alapján az eljárást megszüntető határozata véglegessé vált. Erről értesült a Szociális Alapellátó, és a gyermek védőnője is.

[9] A [REDACTED] (továbbiakban II.r alperes) 2019.08.05-én hívta fel a felperest az Avt 122.§-a értelmében az 5751192124-es számú felhívásában meghatározott cselekmény, életkorhoz kötött kötelező MMR és DTap oltások önkéntes teljesítésére, illetve, ha a teljesítés már megtörtént, annak hitelt érdemlő igazolására.

[10] A 3835054644-es jegyzőkönyv tanúsága szerint a felperes és a gyermek édesapja 2019.08.15-én személyesen megjelent, és tájékoztatta az ügyintézőt, hogy oltások pótlására vonatkozó kötelezettségének önként eleget tett, valamint ennek bizonyítására eredetben bemutatta és másolatban becsatolta a gyermek oltási könyvét. az ügyintéző tájékoztatta a felperest, hogy a fentiekről tájékoztatja a behajtást kérő hatóságot.

[11] A II.r alperes 2019.08.16-án keltezett, 2019.09.09-én postára adott, a felperes által 2019.09.12-én átvett 4817732043-as számú értesítésében arról tájékoztatta a felperest, hogy az önkéntes teljesítését elfogadta, és a végrehajtási eljárást ellene megszüntette.

[12] A II.r alperes 2019.10.16-án kelt, az 5751192124-es számú felhívásával az Avt 122.§-a hivatkozva, ismételt felhívta a felperest meghatározott cselekmény, életkorhoz kötött kötelező MMR és DTap oltások önkéntes teljesítésére, vagy azok megtörténtének hitelt érdemlő igazolására. Indoklasként az szerepelt a felhívásban, hogy a NNK állásfoglalása alapján nem fogadható el az oltások pótlása. A II.r alperes által hivatkozott NNK állásfoglalás tartalmáról a felperesnek nem volt tudomása.

[13] A felperes 2019.10.22-én személyesen megjelent és a 2455565267-es számú jegyzőkönyvben rögzíteni kérte, hogy nem jogos a 2019.08.16-án megszüntetett eljárást 2019.10.hónapban újraindítani, és újra követeljük rajta a már egyszer önként teljesített, és a II.r alperes által elfogadott meghatározott cselekmény ismételt teljesítését, mivel

az oltások megtörténtek, és azok megtörténte hitelt érdemlően igazolásra került. A felperes tájékoztatást kapott jogorvoslati lehetőségről.

[14]A 2019.10.31-én felvett 3835053944-es számú jegyzőkönyv tanúsága szerint a felperes e napon benyújtotta a végrehajtási kifogását az oltások pótlásával kapcsolatban. A végrehajtási kifogás tartalmazza, hogy a felperes a végrehajtási eljárás továbbfolytatását sérelmezi, mert annak jogszabályi feltételei az Avt 123/A.§ alapján nem állnak fenn, miután az önkéntes teljesítés megtörtént, és a II.r alperes erre való hivatkozással 2019.08.16-án megszüntette a végrehajtási eljárást a felperessel szemben. A felperes gyermekénél a már önként teljesített oltások ismételt teljesítésének kötelezettségét is sérelmezte a kifogásában. A felperes megjelölte a törvényi hivatkozásokat. A felperes a végrehajtási kifogásához mellékelte az 5000 Ft végrehajtási illeték befizetésének igazolását.

[15]Az I.r alperes 2019.11.11-én keltezett - felperes által 2019.11.15-én kézhez vett – KE-06/NEO/00096-29/2019-es iktatószámú levelében felperest tájékoztatta, hogy a II.r alperesnél 2019.08.15-én bemutatott dokumentumot átnézte, és állásfoglalás céljából a NNK továbbította. Az állásfoglalást mellékelte a levélhez.

[16]Az I. r alperes 2019.11.19-i-felperes által 2019.11.27-én kézhez vett – KE-06/NEO/00096-32/2019-es iktatószámú végzésében a felperest - a II.r alpereshez 2019.10.31-én benyújtott - végrehajtási kifogásának hiánypótlására és végrehajtási illeték megfizetésére hívta fel.

[17]A felperes 2019.12.02-én személyesen megjelent a II.r alperesnél, hogy a 2019.10.31-én benyújtott végrehajtási kifogása elbírálása felől érdeklődjön. A 3835053768-as iktatószámú jegyzőkönyv tanúsága szerint a felperes a végrehajtási illetéket 2019.10.30-án fizette meg. Ezen jegyzőkönyv tartalmazza, hogy az ügyintéző a felperest arról is tájékoztatta, hogy a 2019.10.31-én II.r alpereshez benyújtott végrehajtási kifogását annak megvizsgálását követően 2019.11.11-én a II.r alperes az I.r alperesnek további ügyintézés céljából megküldte. A felperes kérte a II.r alperestől azon törvényi hivatkozás közlését amely alapján az I.r alperes számára elbírálásra átadta. A II.r alperes az Akr 133.§(1), illetve az Akr 131.§(1) bekezdése, illetve az Air26.§-t jelölte meg. A jegyzőkönyv tartalmazza továbbá, hogy a felperes sérelmezi, hogy a 2019.10.31-én benyújtott végrehajtási kifogását nem a II.r alperes, vagy felettes szerve bírálja el, ahogy azt az alperesek számára törvény – Avt 26.§(1-3) bekezdése előírja. A felperes a jegyzőkönyvben azt is sérelmezte, hogy a végrehajtási eljárást a II.r alperes úgy folytatta tovább 2019.10.02-én, hogy a továbbfolytatásnak nem voltak meg a jogszabályi feltételei.

[18] A felperes 2019.12.07-én adta postára – I.r alperes által 2019.12.10-én kézhez vett - az I.r alperes részére nyilatkozatát, melyben felhívta az I.r alperes figyelmét, hogy a II.r alpereshez 2019.10.31-én benyújtott végrehajtási kifogásának illetékét már a II.r alperesnek leróta. Illetve felhívta az I.r alperes figyelmét, hogy az Akr 131.§(4) kizárja az I.r alperest az olyan végrehajtási kifogás elbírálásából, melyet az adóhatóság fogantatosít, azaz jelen ügyben az I.r alperest hatáskör hiányában kizárja a II.r alpereshez 2019.10.31-én benyújtott felperesi végrehajtási kifogásának elbírálásából. A felperes végrehajtási kifogásának elbírálásának hatásköre mind az Akr 131.§(4) bekezdése, mind az Avt 26.§(1-3) alapján a II.r alperesnél, és annak felettes szervénél van, ezért a felperes a II.r alperestől, vagy annak felettes szervétől várja a kifogásának elbírálását, nem pedig az I.r alperestől.

[19] A felperes 2019.12.30-án vette át az I.r alperes 2019.12.19-én keltezett KE-06/NEO/00096-36/2019-es iktatószámú végzését, melyben az I.r alperes mindenféle oda nem illő törvényi passzusra hivatkozva – Akr, Vh - elutasította a felperes 2019.10.31-én a II.r alpereshez benyújtott végrehajtási kifogását, és megállapította, hogy a végrehajtási eljárás felfüggesztésének, vagy megszüntetésének nincs helye. Az I.r alperes a döntése ellen 3000 Ft illeték megfizetése mellett a felperesnek fellebbezési jogot biztosított. Hatáskörét az 1991.évi XI. törvény 2.§(1) bekezdés c,d pontjára, valamint a 4.§(6) bekezdés c pontjára alapította. (ami egy röhej, mivel ezen paragrafusoknak semmi köze sincs a végrehajtási kifogás elbírálásához!). A hatáskör hiányában meghozott, semmis döntés ellen jogorvoslatot biztosítani jogi anomália, mivel a semmis döntést a jogalkotó akarata alapján nem létezőnek kell tekinteni. Tehát egy nem létező döntés ellen jogorvoslatot biztosítani nem lehet!

[20] A felperes 2020.01.10-én –I.r alperes által 2020.01.14-én kézhez vett – nyilatkozatott tett az I. ra alperesnek és felhívta a figyelmét arra, hogy hatáskörrel nem rendelkezik a II.r alpereshez 2019.10.31-én benyújtott felperesi végrehajtási kifogás elbírálására.

[21] a II.r alperes az 3835053791-es iktatószámú - 2019.11.25-én kelt, felperes által 2019.12.07-én kézhez vett - levelében közölte a felperessel, hogy a 2019.10.31-én benyújtott végrehajtási kifogását megküldte az I.r alperesnek. És állítólag a felperesnek 2019.11.11-én az ügyfélkapus tárhelyére. A felperes itt is meg kívánja jegyezni, hogy nem kérte az elektronikus ügyintézésre való áttérést az alperestől, a mai napig nem nyitotta meg az elektronikus dokumentumot, tehát arról a II.r alperes által vélelmezett időpontban nem értesült. Kérdés tehát, hogy elektronikusan a II.r alperes a felperesnek a 2019.11.25-én keltezett levelet hogyan küldhette el már 2019.11.11-én?

[22] A II.r alperes a 2455560295.ös iktatószámú 2020.01.06-án keltezett, felperes által 2020.01.13-án kézhez vett végzésében a II.r alperes 3000 Ft illeték megfizetése mellett, jogorvoslati jogot biztosítva, visszautasította a felperes 2019.12.02-én a 3835053768-as iktatószámú jegyzőkönyvben rögzített végrehajtási kifogását azzal az indoklással, hogy az elkésett. A II.r alperesi indoklás tartalmazta, hogy az Avt 24.§ alapján 2019.11.11-i II.r alperesi intézkedés

ellen – felperes 2019.10.31-én benyújtott végrehajtási kifogásának I.r alpereshez való 2019.11.11-i áttétele ellen a felperes 2019.11.26-ig terjeszthetett volna elő végrehajtási kifogást, függetlenül attól, hogy az áttételről a felperes mikor szerzett tudomást, mert nem a tudomásszerzéstől számít a panaszra nyitva álló határidő, hanem az adóhatósági jogsértéstől. A felperes az I.r alperestől 2019.11.27-én -[16]bekezdésben leírt irat átvételekor szerzett tudomást azzal, hogy a az I.r alperes hiánypótlásra hívta fel a felperest. A II.r alperstől pedig amikor 2019.12.02-én személyesen megjelent [17]bekezdés. Tehát a kifogás benyújtására nyitva álló határidő a II.r alperes szerint hamarabb járhatott le, mint ahogy arról a felperes egyáltalán tudomást szerezhetett. Ez jogilag nonszensz, és ellentmond a józan észnek is, ezáltal ellentétes a jogalkotó akaratával az Alaptörvény R cikkének (1) bekezdésével, ellentétes az Alaptörvény 28.cikkében, és ellentétes az Alaptörvény XXIV. cikkében szabályozottakkal, valamint ellentétes a tisztességes eljárás követelményivel is. Ezt a jogalkotó is észlelte, mert az Avt 24.§ úgy módosította (2020.évi CXVIII. törvény 151.§, hatályos 2021.01.01-től.), hogy a panaszra nyitva álló 15 napos határidő a jogszabálysértő intézkedésnek a panaszos tudomására jutásától kezdődik. Ebben a végzésében a II.r alperes azt is megállapította, hogy az I.r alperes KE-06/NEO/00096-36/2019-es iktatószámú végzése értelmében a végrehajtási eljárás megszüntetésének nincs helye. Tehát a végrehajtási eljárás egy nem létező, semmis döntés jogkövetkezményeképpen folytatódhat. Ez a legsúlyosabb jogszabálysértés, ami sérti a tisztességes eljárás követelményeit, a felperes tisztességes eljáráshoz való alkotmányos jogát, és a jogbiztonság elvét is.

[23] a felperes 2020.01.24-én –Nemzeti adó és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság (továbbiakban III.r alperes) által 2020.01.27-én átvett – illeték megfizetése mellett fellebbezést terjesztett elő A fellebbezésben a felperes sérelmezte, hogy nem a hatáskörrel rendelkező hatóság bírálta el a 2019.10.31-én benyújtott végrehajtási kifogását. Ugyancsak sérelmezte a II.r alperes jogszabálysértéseit, megjelölte az Air1,3,4, 25,26.§, az Avt 24,26.§. A felperes sérelmezte továbbá, hogy a II.r alperes szerint azelőtt járt le a végrehajtási kifogás benyújtásának határideje, mielőtt a felperes egyáltalán tudomást szerezhetett volna az áttételről. A felperes a fellebbezésében immáron a III.r alperes figyelmét is felhívta a jogszabálysértő módon továbbfolytatott végrehajtási eljárásra, az I.r alpereshez jogszabálysértően áttett 2019.10.31-én a II.r alpereshez benyújtott végrehajtási kifogásának elbírálására, és arra is, hogy tudomásszerzés előtt nem járhatott le jogorvoslati határidő. A felperes a fellebbezésében kérte az ellen elkövetett jogszabálysértések jogorvoslását, a végrehajtási eljárás megszüntetését, és a befizetett illetékek visszatérítését.

[24] A II.r alperes a 2455561126-os iktatószámú 2020.02.13-án kelt, felperes által 2020.02.24-én kézhez vett végzésében a felperest arról értesítette, hogy a megkereső hatóság újabb értesítéséig a végrehajtási eljárást felfüggeszti. Indoklással megjegyezte, hogy az I.r alperes 2020.01.30-án kérte a végrehajtási eljárás felfüggesztését. A felfüggesztés okát a felperessel nem közölte.

[25] Az I.r alperes a KE-06/NEO/0395-4/2020-as iktatószámú –kelt 2020.02.18. – határozatában - illeték megfizetése mellett fellebbezési jogot biztosított a felperesnek - szerológiai vizsgálatot rendelt el a felperes gyermekénél az oltások igazolása miatt. A felperes meg kívánja jegyezni, hogy az I.r alperes a felperes ellen 2019.01.09-én indította meg a közigazgatási eljárást. Az Akr kimondja, hogy az eljárást ésszerű határidőn belül le kell zárni. Ma 2022.01.10-ét írunk. Ezt a három évet semmiképpen nem lehet ésszerű határidőnek nevezni. Nem beszélve az alperesek által elkövetett rengeteg anyagi és eljárásjogi jogszabálysértésről. Az is kérdéseket vet fel, hogy miért 1 hónap elteltével a végrehajtási eljárás felfüggesztését követően, és miért 6 hónap elteltével az oltások megtörténtének igazolása után rendelte el az I.r alperes a szerológiai vizsgálatot. Nyilvánvalóan azért, mert a jogszabálysértő eljárást ok nélkül tovább már nem tudta volna fenntartani.

[26] A felperes 5000 Ft illeték megfizetése mellett nyitva álló határidőn belül 2020.03.16. fellebbezett. A fellebbezés indoklásban a felperes leírta, hogy a gyermek az oltásait megkapta, azok megtörténtét hitelt érdemlően igazolta, melyre való tekintettel a II.r alperes a végrehajtási eljárást ellene 2019.08.16-án megszüntette. A szerológia elrendelésének nem volt sem járványügyi, sem népegészségügyi, de még csak egészségügyi oka sem. Ok nélkül pedig eljárást indítani, jogszabálysértő. Jogszabálysértően indított eljárás illegális, nem létező, abban szerzett bizonyítékot felhasználni az Akr 62.§ nem teszi lehetővé. A felperes megjegyezte, hogy ez az újabb eljárás semmi más célt nem szolgál, mint azt hogy az alperesek a jogszabálysértően fenntartott eljárásaikat továbbra is fenntarthassák, abban kedvükre jogszabálysértéseket követhessenek el, feleslegesen költségeket generáljanak, és joghátrányt, valamint anyagi hátrányt és lelki gyötrelmet okozzanak a felperesnek.

[27] A II.r alperes a 2456036775-ös iktatószámú 2020.03.19-én keltezett levelében közölte a felperessel –felperes által 2020.03.24-én kézhez vett -, hogy a III.r alperes meghozta a 2234609412-es iktatószámú, 2020.03.13-án kelt másodfokú végzését. Ezen végzésében a III.r alperes a II.r alperes 2455560295-ös számú végzését helyben hagyta, azzal az indoklással, hogy nem megalapozott. Továbbá közölte a felperessel, hogy fellebbezésnek nincs helye, a döntés ellen közigazgatási per kezdeményezhető. Továbbá a II.r alperes a végzésének 5. oldalán arról is tájékoztatta a felperest, hogy idézem „ A felettes szervnek a jogorvoslati eljárás során abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az elsőfokú adóhatóság jogszerűen utasította-e vissza a 2455560295-ös számú végzésével az adós által 2019.10.31-én előterjesztett beadványának a behajtást kérő hatóság részére történő 2019.11.11-i áttételt, mint végrehajtási intézkedés ellen előterjesztett végrehajtási kifogást, annak elkésztése miatt.” Ugyanezen oldalon a

III.r alperes arról tájékoztatta a felperest, hogy *a felettes szervnek a fellebbezéssel támadott döntést és a döntéshozatalt megelőző eljárást teljeskörűen meg kell vizsgálnia tekintet nélkül arra, ki, és milyen okból fellebbezett. A jogorvoslati eljárás során megvizsgáltam az elsőfokú eljárást és megállapítottam, hogy az elsőfokú adóhatóság a jogszabályi előírásokat maradéktalanul betartotta. [Az elsőfokú adóhatóság jogszerűen folytat az adóssal szemben végrehajtási eljárást, amelynek során a jogszabályi rendelkezések megtartásával tette át az adós 2019.10.31-én előterjesztett beadványát a behajtást kérő hatóságnak elbírálásra.]* A III.r alperes azt is megállapította, hogy nem a felperes tudomásszerzésétől számolandó a panaszkodásra nyitva álló határidő, hanem az áttétel napjától. Ezen végzésben a III.r alperes azt is elismerte, hogy a felperes fellebbezését a II.r alperes az ügy összes iratával 2020.02.12-én terjesztette fel a III.r alpereshez. Tehát a következőkben, amikor a III.r alperes a 4328970220-as számú végzésének 6 oldalán – kelt időbélyegzőn feltüntetett időpontban, felperes által 2020.11.30-án kézhez vett - azt állítja, hogy a felperes 2019.10.31-én benyújtott végrehajtási kifogása 2020.07.08-án érkezett hozzá, iratellenes és a tényeket figyelmen kívül hagyó, szándékos és súlyos anyagi és eljárásjogi jogszabálysértő megállapítás. Mind a II.r alperes, mind a III.r alperes szándékosan figyelmen kívül és jogorvoslat nélkül hagyta a felperes panaszkodásaiban megjelölt alperesi jogszabálysértéseket. Az a hivatali személy, aki a joggal való visszaélés tilalmát megszegi, hivatali visszaélést is elkövet, ami büntetendő, Alaptörvény ellenes jogi magatartás, és nem kívánatos egy jogállamban.

[28] A felperes 04.23-án a Győri Törvényszékhez keresetet nyújtott be, megjelölve az I.r, II.r, és III.r alpereseket. A felperes az ügy szövevényessége okán kérte a Bíróságtól a 10 pontban felsorolt, az indoklásban kifejtett alperesek által elkövetett és az ügy lényegére kihatott súlyos anyagi és eljárásjogi jogszabálysértések hatékony jogorvoslását.

[29] A felperes az I.r alperes KE-06/NEO/0395-4/2020-as iktatószámú határozatával szembeni fellebbezését a KE/NEF/00327-5/2020-as iktatószámú 2020.05.22-én keltezett határozatával a Komárom-Esztergom Megyei Kormányhivatal (továbbiakban IV.r alperes) elbírálta, és az elsőfokú határozatot helyben hagyta, az ellen további jogorvoslatot nem biztosított.

[30] A felperes 2020.06.08-án kereset kiegészítést nyújtott be a Győri Törvényszékhez, megjelölve újabb alperesként a IV. r alperest. A jogszabálysértően elindított szerológiai vizsgálat elrendelése ellen panaszkodott a felperes. A felperes azt is megjegyezte, hogy a rendelkezésre álló tények és információk alapján a gyermek oltásainak hitelt érdemlő igazolása eldönthető, nincs szükség költséges vizsgálatokra, nincs szükség a gyermeket kitenni invazív beavatkozásnak, mert szükségtelen, miután a szerológia elvégzésének sem járványügyi sem népegészségügyi sem egészségügyi oka nincs. Ok nélkül pedig nem lehet sem eljárást kezdeményezni, sem vizsgálatot elrendelni. Mivel a jogalkotó az Eütv járványügyi részében ad lehetőséget a szerológiai vizsgálat elrendelésére, ezért az elrendelésnek járványügyi oka kell hogy legyen. A szerológiai vizsgálattal az állapítható meg, hogy a gyermeknek a vizsgálat időpontjában milyen a védettségi szintje Az oltóorvos személyétől nem függ az oltás utáni védettség kialakulása. Az életkorhoz kötött kötelező oltás utáni védettség kötelező kialakulását semmilyen törvény nem írja elő, és nem is írhatja elő, mert az ellentmondana a józan észnek, ezért a védettség kialakulását sem a hatóság, sem a bíróság nem követelheti a felperes által, a felperes gyermekétől, hiszen a védettség biztos kialakulását még maga az oltóanyag gyártója sem tudja biztosan garantálni. A szerológiai vizsgálat eredményére való hivatkozással, törvény hiányában történő újraultás kikényszerítése súlyosan sérti a tisztességes hatósági eljárás követelményeit, súlyosan sérti a felperes tisztességes eljáráshoz való jogát, és nem utolsósorban súlyosan sérti a felperes gyermekének alapvető emberi jogait is. És mivel az elrendelt szerológiai vizsgálatnak nincs sem járványügyi, sem népegészségügyi sem egészségügyi oka, annak elrendelése ellentétes az Eü törvényben szabályozottakkal, ellentétes a költséghatékonyság elvével, és Alaptörvényt sértő intézkedés, mivel sérti a tisztességes eljárás követelményeit, és a gyermek egészséghez, élethez való alapvető jogait. A tisztességes eljárás követelményeinek alperesi súlyos, az ügy lényegére is kiható sértése sérti a felperes tisztességes eljáráshoz való Alaptörvényben garantált jogát.

[31] A II.r alperes 2020.06.26-án keltezett a 4318505036-os iktatószámú levelében közölte a felperessel, hogy a III.r alperes 4328487085-ös számú végzését a levélben mellékeli. Ebben a végzésében a III.r alperes a II.r alperes 2455560295-ös számú végzését saját hatáskörben megsemmisíti. Közli a felperessel, hogy a végzés ellen közigazgatási per indítható. Valamint azt is közli a felperessel, hogy a 2019.10.31-én a II.r alpereshez benyújtott végrehajtási kifogása mégiscsak végrehajtási kifogásnak minősül, és az még nem lett elbírálva.

[32] A Győri Törvényszék az 1.K.700.947/2020/6-os iktatószámú 2020.07.23-án kelt végzésében elrendeli az I.r alperes KE-06/NEO/0395-4/2020-as iktatószámú és a IV.r alperes KE/NEF/00327-5/2020-as iktatószámú határozatának teljes halasztó hatályát.

[33] A Győri Törvényszék az 1.K.700.781/2020/17-es iktatószámú 2020.08.21-én kelt végzésében a felperest nyilatkozat tételre szólítja fel a III.r alperes 4328487085-ös számú határozata eleget tesz-e a felperes előterjesztett keresetének.

[34] A felperes hatridőn belül nyilatkozatot tett, melyben leírja, hogy a III.r alperes intézkedése nem felel meg a kereseti kérelemben foglaltaknak.

[35] A III.r alperes a 432970220-as számú végzésében –kelt nem tudni pontosan mikor, felperes által 2020.09.09-én kézhez vett – a felperes 2019.10.31-én a II.r alpereshez benyújtott végrehajtási kifogását elbírálta és arra való tekintettel, hogy szerinte nem megalapozott, elutasította. az indoklásban többek között az volt benne, hogy nem számít a 8 hónap késéssel történt elbírálás, hiszen az ügy érdemére biztosan nem volt kihatással ez az ésszerűnek nem nevezhető késedelem. Továbbá az is szerepelt benne, hogy a felperes által 2019.10.31-én benyújtott végrehajtási kifogás 2020.07.08-án érkezett a III.r alpereshez, és az Avt 26.§ szerint a 15 nap megtartott. A [27] pontban olvasható, hogy a III.r alperes a 2234609412-es iktatószámú végzésében elismerte, hogy az ügy összes irata – beleértve a felperes 2019.10.31-én benyújtott végrehajtási kifogása - 2020.02.12-én került felterjesztésre a III.r alpereshez. Ezen kívül a III. r alperes figyelmen kívül hagyja a jogalkotó akaratát, mivel az Avt 26.§ (1-3) bekezdése szerint a végrehajtási kifogás elbírálásának határidejére kijelölt 15 nap a benyújtástól számítandó. Az elbírálás során az adóhatóságnak nincs szabad mérlegelési jogköre - mivel a jogalkotó azt pontosan meghatározta - arra vonatkozóan, hogy a benyújtott kifogást mikor terjeszti fel a felettes szervéhez elbírálásra, ha annak nem ad helyt. Tehát nem csak azt kell figyelembe venni, hogy mikor került felterjesztésre, hanem azt is, hogy mikor került benyújtásra a kifogás, és a benyújtáshoz képest a jogszabályban előírtak szerint, időben került-e felterjesztésre. Amennyiben nem a jogszabályban foglaltaknak megfelelő időben került felterjesztésre, az jogszabálysértő, és jelen esetben az ügy lényegére is kiható súlyos és indokolatlan, és szándékos jogszabálysértés, mivel a felperes többször sérelmezte, több panaszában megemlítette, majd felszólította a III.r alperest, hogy bírálja el a 2019.10.31-én benyújtott végrehajtási kifogását. A II.r és III.r alperesek ezen jogsértő magatartása sérti a felperes tisztességes eljáráshoz való jogát is.

[36] A Győri Törvényszék az 1.K.700.947/2020/8-as iktatószámú – kelt 2020.09.07. - ítéletében a IV.r alperes KE/NEF/00327-5/2020-as iktatószámú határozatát megsemmisítette arra való hivatkozással, hogy hatáskör hiányában megtett intézkedés volt, és elrendelte a felperesnek a fellebbezés során lerótt 5000 Ft illeték visszatérítését, mely a hiánypótlásig nem érkezett meg a felpereshez.

[37] A IV.r alperes 2020.10.06-án 1.K.700.947/2020/8-as iktatószámú ítéletével szemben felülvizsgálati kérelmet nyújtott be.

[38] A Kúria a Kfv.IV.37.899/2020/9. iktatószámú ítéletében – kelt 2020.10.06. - a Győri Törvényszék az 1.K.700.947/2020/8-as iktatószámú ítéletét hatályában fenntartotta.

[39] A Nemzeti Adó és Vámhivatal Központi Irányítás(továbbiakban V.r alperes) a 2507552753-as iktatószámú végzésében a III.r alperesi 4328970220-as számú végzését helybenhagyta. Indoklásában kifejtette, hogy az I.r alperesnek joga van ahhoz, hogy amennyiben nem találja megfelelőnek a felperes önkéntes teljesítését, újból megkeresse az adóhatóságot a végrehajtási eljárás folytatása érdekében. Persze, megkeresheti újbóli eljárás lefolytatására, ahhoz joga van, de az adóhatóságnak a törvények betartása mellett kell eljárnia, és amennyiben a törvény nem ad lehetőséget (Air 48.§) a továbbfolytatásra, akármilyen szépen kéri is a behajtást kérő, akkor is el kell utasítania a kérelmet, ami jelen ügyben nem történt meg. A felperes már csak mosolyog az alperesek nyakatekert jogi szabályozást nélkülöző érvelésein, mert ez már végképp ellentétes egy jogállamban a hatóságokkal szemben elvárando jogi magatartással. Az Alaptörvény R cikkének (2) bekezdése kimondja, hogy az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire – hatóságokra is - kötelezőek. A tisztességes eljárás követelményei is alapvetés egy jogállamban. Jelen ügyben nem csak a tisztességes eljárás követelményeit nem tartják be az alperesek, hanem a jogszabályokat sem, és szándékosan húzzák már lassan három éve ezt az átkozott ügyet.

[40] A Győri Törvényszék a a felperes keresetének azon részét, melyben a felperes a bíróságtól kérte annak megállapítását, hogy az alperes nem tett eleget törvényességi felügyeleti jogkörének (azzal, hogy az eljárás alatt történt felperes által sérelmezett alperesi jogszabálysértések jogorvoslását elmulasztotta, 2019.10.31-én az alpereshez benyújtott végrehajtási kifogásának a kereset megindításáig történő elbírálását) mulasztásos perként bírálta el, és a 1.K.700.616/2021/6.számú döntésével elutasította.

[41] A felperes, jogi képviselő útján, az ítélet ellen határidő megtartása mellett fellebbezett.

[42]A Kúria Kf.I.41.135/2021/8-as számú ítéletével a felperes fellebbezését elutasította úgy, hogy az elsőfokú bíróság 1.K.700.616/2021/6.számú ítéletét helybenhagyta, figyelmen kívül hagyta azt a legfontosabb tényt, hogy az alperes egy közigazgatási eljárást folytatott a felperes ellen, melynem során számtalan jogszabálysértést követett el. Alapvetően tisztességtelen és költségnövelő tehát ezen közigazgatási eljárás alatt elkövetett több súlyos alperesi jogszabálysértést külön-külön perben tárgyalni! A Kúria jogszabálysértően nem vizsgálta az elsőfokú bíróság tisztességes eljárásának követelményeit, nem vette figyelembe, hogy az alperes mind a végzésében, mind az intézkedésével már elismerte a mulasztását, a mulasztás orvoslására a kereset benyújtását követően 2 hónap elteltével tett először kísérletet, és ezt követően a T Törvényszék felperest lenyilatkoztatta. A felperes az alperes intézkedésére való tekintettel a T Törvényszéknek lenyilatkozta, hogy az alperes intézkedése és döntése a felperesi alapkeresetnek nem tett eleget, valamint a felperes ezen alperesi döntést követően módosította a keresetét is, és az alperes ezen döntését is bevonta a keresetbe, ez ellen is jogorvoslatot kért a T Törvényszéktől. A T Kúria

alaptörvényt, és a jogszabályokat sértően ítéletében azzal indokolta a felperes keresetmódosításának elutasítását, hogy a mulasztásos per során az elsőfokú bíróságnál az alperesi mulasztásokat kell csak vizsgálnia.

A felperes bízott a hatóságok tisztességes eljárásában, a közigazgatási bíróságok tisztességes eljárásában, a hatékony jogvédelmében, és igazságszolgáltatásában. A jelenlegi közigazgatási ügy a hatósági és perek és bírósági jogszabálysértések tekintetében egyedülálló, és a mai magyar jogrend, a jogvédelem és igazságszolgáltatás szégyenfoltja, és hazánk nem éri el a jogállam szintjét!

A megsemmisíteni kért döntések és jogszabályi rendelkezés megnevezése:

Győri Törvényszék 1.K.700.616/2021/6.számú ítélete, a Kúria Kf.I.41.135/2021/8-as számú ítélete.

A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A rendes jogorvoslati lehetőségeket a felperes kimerítette, nincs lehetőség további rendes, vagy rendkívüli jogorvoslattal élni a Kúria ítélete ellen, perújításra nincs mód.

Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje:

Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló bírói döntést, a Kúria Kf.I.41.135/2021/8-as számú ítéletét a felperes jogi képviselő útján 2022.03.03-án vette át. A bírói döntés közzétételétől számított 60 nap megtartásra került az alkotmányjogi panasz benyújtásának az ideje megtartott.

Az indítványozók érintettségének bemutatása:

Az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti eljárás keretében az indítványozói jogosultság alátámasztásához az Abtv 52.§ alapján szükséges igazolni az érintettségét.

[REDACTED] felperes volt az ügyben. Az Abtv 27.§(2) szabályozása alapján a felperes kiskorú gyermekének törvényes képviselőjeként eljárva a felperes és a felperes gyermekének érintettsége nyilvánvaló.

Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés:

Magyarország elismeri az alapvető emberi jogokat, azok tiszteletben tartását, és védelmét - mind az egyéni, mind a kollektív jogok vonatkozásában - elsőrendű kötelezettségének tartja. Az Alaptörvény garanciális szabályként rögzíti az alapvető jogok korlátozhatóságának általános kereteit. Viszont semmilyen formában nem tartalmazza, és nem engedi meg, hogy az állami szervek az Alaptörvényben garantált alapvető jogokat jogszabálysértések által bármilyen módon korlátozhassák, vagy figyelmen kívül hagyhassák. Az Alaptörvényben garantált alapvető jogok védelme az állami szervek kötelessége.

Az alaptörvény és a jogszabályok rögzítik, hogy a bírók csak a jogszabályoknak vannak alárendelve, ítéletükben nem utasíthatók, a bíróságok feladata a tisztességes bírósági eljárás követelményeinek való megfelelés, az igazságszolgáltatás, valamint az alapvető jogok védelme, érvényesülésük elősegítése.

A felperes és a felperes gyermekének tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát a perek során meghozott bírósági döntések súlyosan megsértették.

A bírósági döntések a felperes gyermekének az élethez való jogát veszélyeztették.

A felperes két közigazgatási eljárást peresített, az egyik a szerológiai vizsgálat, a másik a végrehajtási eljárás. Mindkét közigazgatási eljárás tárgya, és lényege a gyermek újraoltásainak kikényszerítése, annak ellenére, hogy ezen oltások elvégzése hitelt érdemlően igazolására és elfogadásra, a felperes elleni végrehajtási eljárás pedig jogszabályszerűen megszüntetésre került az alperes (adóhatóság) részéről 2019.08.16-án.

A végrehajtási eljárás alatt az alperes több súlyos, az alkotmányjogi panaszban részletezett jogszabálysértést is elkövetett a felperes hátrányára, megsértve ezzel a felperes tisztességes hatósági eljáráshoz való jogát. Ezt a kereset benyújtását követően az elsőfokú bíróságnak észlelnie, elismernie, és orvosolnia kellett volna, mellyel a tisztességes bírósági eljárást megvalósíthatta volna, és hatékony jogvédelmet, illetve igazságot szolgáltatott volna a felperesnek a hatósági jogsértéseivel szemben.

A tisztességes bírósági eljárást sérti, ha a bíróság egy közigazgatási eljárás – végrehajtási eljárás - miatt indított keresetet több perre szabdalja azért, mert a felperes az alperesek egy végrehajtási eljárás alatt elkövetett több súlyos hatósági jogszabálysértései ellen jogorvoslatot kér a bíróságtól! A bíróság a tisztességes bírósági eljárás követelményeit sértette azzal, hogy az elsőbrendű alperesi szerveket a pertől nem mentesítette, a súlyos alperesi jogszabálysértéseket jogorvoslat nélkül hagyta, és az ilyen jogi magatartásával a bíróságok sértik a felperes tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát, joghátrányt okoznak a felperesnek, és azzal, hogy a felperesnek a több per illetékének és a alperesi perköltségeket a felperesre hárítják, megsértik a költséghatékony eljárás elvét is. A jelen és jogilag indokolatlan, jogszabálysértő mulasztásos perben a jogszabálysértést az alperes el is ismerte a kereset

benyújtását követően 2 hónap elteltével annak jogorvoslatára kísérletet tett, mely nem felelt meg a felperesnek, ezért a felperes a keresetét módosította! Mindezen tények sem voltak elegendően a bíróságoknak arra, hogy az alperes jogszabálysértéseit jogszabálysértőnek állapítsák meg és a felperes keresetét megalapozottnak tekintsék, a tisztességes hatósági eljáráshoz való jogának megsértését elismerjék, az ellene elkövetett alperesi jogszabálysértések jogorvoslatát megtegyék, és igazságot szolgáltatassanak a felperesnek.

Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

- Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése az Alaptörvény, miszerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el. (7) bekezdése, mely szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”
- Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése, miszerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni
- Alaptörvény B. cikk, jogállamiság és jogbiztonság intézményei
- az Alaptörvény I. II. cikk

Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása:

Az elsőfokú bírósági döntés és az azt helyben hagyó Kf.I.41.135/2021/8-as számú kúriai ítélet súlyosan jogszabálysértő a következők alapján:

- 1) A T. Kúriának fel kellett volna ismernie, hogy az alperes a jogszabálysértéseit egy közigazgatási eljárás alatt követte el, ezért az ezen alperesi jogszabálysértések ellen irányuló felperesi kereset darabjaira szedése súlyosan sérti mind a tisztességes bírósági eljárás követelményeit, mind a költséghatékonyság elvét. A végrehajtási eljárás alatt a felperes által panaszolt, a felperessel szemben elkövetett alperesi jogszabálysértéseket – miután azokat egy közigazgatási eljárás alatt követte el az alperes – vagy egy perként kellett volna kezelnie és elbírálnia a bíróságoknak függetlenül az alperesi jogszabálysértések számától, vagy pedig az igazolt alperesi jogszabálysértések alapján a felperes keresetének a perek során helyt adnia, miután minden egyes súlyos alperesi jogszabálysértés az ügy lényegére kihatással volt. Az ügy lényege a hitelt érdemlően igazoltan felvett oltások miatt lezárt végrehajtási eljárás jogszabálysértő továbbfolytatás és ezen megkapott oltások ismételt kikényszerítése.
- 2) Kúriának fel kellett volna ismernie, hogy a mulasztásos perként elbírált közigazgatási cselekménynek, azaz az alperesi mulasztásnak azért sem volt már jelentősége, mivel a folyó per során a III.r alperes elismerte a mulasztását, és annak jogorvoslatára intézkedéseket tett, de miután ezen intézkedések a felperesi nyilatkozat alapján nem felelt meg a felperes keresetében foglaltaknak, és a felperes a keresetét kiegészítette, ezért a kereset módosítás révén a per tárgya már nem a mulasztás megállapítása volt, hanem az alperes keresetre tett intézkedése, az alsóbbrendű szerveinek az intézkedéseivel szemben benyújtott fellebbezés elbírálása, és innentől kezdve a legmagasabb fokú alperes felelt az alsóbbrendű szervek döntéseinek a törvénytelenységéért is.
- 3) Mind az elsőfokú, mind a másodfokú bíróságnak fel kellett volna ismernie, hogy az alperes alsóbbrendű szerveit a pertől mentesíteni kellett volna, miután az ő döntéseikért a legmagasabb fokú alperes felel. Ehelyett a bíróság az alperes alsóbbrendű szerveinek a döntését elkülönítve, külön eljárásban a legmagasabb fokú alperes döntése nélkül vizsgálta. A tisztességes bírósági eljárást súlyosan sértő egyetlen közigazgatási eljárás alatt az alsóbbrendű alperesek által elkövetett több jogszabálysértést külön-külön perben tárgyalni csupán azért, mert a bíróság az alperes alsóbbrendű szerveit a perekben bevonva hagyta. A tisztességes eljárást sértő, a kereset értelmezhetetlenné tevő jogsértése a bíróságnak az, hogy a kereset úgy különíti el, hogy külön perben vizsgálta az alperes alsóbbrendű szerveinek a döntését, és külön eljárásban az alperes alsóbbrendű szerveinek az elbírálására vonatkozó döntését! Ennek következtében a perek során kimarad a lényeg, hogy a felperes önkéntes teljesítése elismerésre, és az ellene folyó végrehajtási eljárás 2019.08.16-án jogszerűen megszüntetésre került, és a 2019.10.02-án továbbfolytatott végrehajtási eljárás törvénytelen volt, mivel annak jogszabályi feltételei nem álltak fenn. A felperesi kereset jogsértően darabjaira szedésével, azok külön perekben való tárgyalásával és az elsőfokú bíróság jogszabálysértő döntésének helyben hagyásával a másodfokú bíróság is megsértette a tisztességes bírósági eljárás követelményeit, és nem csak joghátrányt és anyagi hátrányt okoztak a felperesnek, hanem indokolatlanul és tisztességtelenül megnövelték a felperes per és illetékköltségét, az eljárási időt is, súlyosan sértve ezzel és a felperes tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát. A mulasztási per döntését helyben hagyó kúriai végzés arra való tekintettel is súlyosan sérti a felperes tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát, mivel figyelmen kívül hagyta a Pp117.§(1) bekezdését, amely az

elkülönítésről rendelkezik, a Kp129.§, amely a mulasztásos pert szabályozza, miután az elkülönítésnek és a mulasztásos per tárgyalásának a felperesi kereset módosításával már nem álltak fenn jogszabályi feltételei.

- 4) A T. Kúriának észlelnie kellett volna, hogy az alperesi súlyos eljárásjogi, anyagi jogi jogszabálysértések és mulasztások egy közigazgatási - végrehajtási eljárás - alatt történtek, az ügy lényegére kihatással voltak, ezért a bíróságnak is egy perben kellett volna elbírálnia. Ezen kívül mivel ezen alperesi közigazgatási eljárás egyértelmű célja a felperes gyermekének újraoltásának kikényszerítése volt, ezen jogszabálysértően elkülönített mulasztásos per nem csak a felperes és gyermeke tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát sértette súlyosan, hanem veszélyezteti a felperes gyermekének élethez való jogát is. A hatóságok és a bíróságok a 2011/24/Eu irányelv(2011.03.09.) értelmében, és a hazai jogszabályok alapján kötelesek elfogadni a külföldön felvett oltást és nem hozhatnak ezzel ellentétes szakvéleményt, mert az törvénysértő. Miután az oltások megtörténtét a felperes hitelt érdemlően igazolta, és ezt a végrehajtást foganatosító adóhatóság, azaz az alperes ezt elfogadta, és erre való tekintettel a végrehajtási eljárást már 2019.08.16-án megszüntette, és a megszüntetett végrehajtási eljárás továbbfolytatásának jogszabályi feltételei nem álltak fenn, a már elfogadott teljesítés újrakövetelése súlyosan sérti a tisztességes eljárás követelményeit, jogbizonytalanságot okoz, és veszélyezteti a felperes gyermekének élethez való jogát!

Alaptörvényben garantált alapvető jogokat sértő bírósági és hatósági eljárás ellen az Alkotmánybíróságnak törvényben előírt kötelessége fellépni, az Alaptörvényben garantált alapvető jogokat védeni. Ennek okán a felperesi alkotmányjogi panaszban a bíróságok és hatóságok alapvető jogokat sértő magatartását a T. Alkotmánybíróságnak Alaptörvényben előírt kötelessége elmarasztalnia, mert különben a T. Alkotmánybíróság legalísnak és felelősségre vonás nélkül elkövethetőnek ismeri el a bíróságok és hatóságok által megvalósított alapjogsértéseket. Az Alkotmánybíróság ilyen jogi magatartása ellentétes az Alaptörvény rendelkezéseivel, tehát súlyosan sérti az Alaptörvényt, és az abban garantált alapvető jogok érvényesülésének, érvényesíthetőségnek és gyakorlásának szab Alaptörvényt sértő módon gátat.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését az első és másodfokú bíróság a következők jogszabályok figyelmen kívül hagyásával sértette meg, megsértve ezzel a felperes és a felperes gyermekének tisztességes eljáráshoz való jogát:

Kp 83.§ (1) bekezdése kimondja, a bíróság a közigazgatási tevékenység jogszerűségét a kereseti kérelem korláta között vizsgálja

Kp 83.§(5) bekezdése kimondja bíróság a közigazgatási szervnek a jogsérelem orvoslására tett cselekményére tekintettel nyilatkozattételre hívja fel a felperest. Ha a felperes nyilatkozata szerint a cselekmény a kereseti kérelemnek nem tesz eleget, a felperes a keresetét a jogsérelem orvoslása érdekében tett cselekményre is kiterjesztheti.

A Kp 85.§ (2) A bíróság a közigazgatási tevékenység jogszerűségét [...]a megvalósításának időpontjában fennálló tények alapján vizsgálja.

Kp 85.§ (3) A bíróság hivatalból veszi figyelembe a) a vitatott közigazgatási cselekmény semmisségi vagy törvényben meghatározott más érvénytelenségi okát, illetve az olyan lényeges alaki hiányosságot, amely miatt a közigazgatási cselekményt nem létezőnek kell tekinteni.

Kp85.§(5) Mérlegelési jogkörben megvalósított közigazgatási cselekmény jogszerűsége körében a bíróság azt is vizsgálja, hogy a közigazgatási szerv hatáskörét a mérlegelésre való felhatalmazásának keretei között gyakorolta-e, a mérlegelés szempontjai és azok okszerűsége a közigazgatási cselekményt tartalmazó iratból megállapíthatóak-e.

Kp86.§ (1) Az ítéletben a perben érvényesített valamennyi kereseti kérelemről döntést kell hozni.

Kp 129.§(1) A bíróság mulasztást állapít meg, ha a közigazgatási szerv a közigazgatási cselekmény megvalósítására vonatkozó, jogszabályban meghatározott kötelezettségének az irányadó elintézési határidőn belül nem tett eleget.

2011/24/Eu irányelve (2011.03.09.)szerint bármilyen tagállambeli egészségügyi szolgáltatás igénybe vételére jogosultak vagyunk (és sem az Eütv, sem a 18/1998(Vi.3)Nm rendelet(továbbiakban Nm rendelet) nem tiltja meg nem szankcionálja a más oltóhelyen történő oltásfelvételt!

2019. évi CXXII. törvény kötelező egészségügyi hozzájárulást ír elő, nem pedig az egészségügyi szolgáltatás kötelező igénybevételét!

A tisztességes közigazgatási bírósági eljárás feltétele, hogy a bíróság a jogszabályokat betartsa, a jogszabályok (határidők, semmisség) betartását minden féltől kötelezően elvárja, valamint a bíróság a hatósági jogszabálysértések ellen hatékony jogvédelmet biztosítson jelen esetben a felperesnek, és elősegítse a felperes alaptörvényben garantált tisztességes hatósági, valamint bírósági eljáráshoz való jogának gyakorlását, érvényre juttatását.

Jelen ügyben a bíróságoknak a tisztességes bírósági eljárás követelményeképpen az alperesi indokolatlan és súlyos jogszabálysértéseit, hatáskör sértését, határidő-túllépéseket, jogorvoslati jog kimerítésének szándékos akadályozását

súlyos jogszabálysértésnek és a tisztességes hatósági eljárás súlyos és több alkalommal történő megsértésének kellett volna értékelniük, és a felperes keresetének helyt kellett volna adniuk

Az Avt 123/A.§(1-3) bekezdésében a jogalkotó az adóhatóságot szabad mérlegelési jogkörrel ruházta fel arra vonatkozóan, hogy az adós önkéntes teljesítését önállóan elfogadja. Az alperes szabad mérlegelési jogkörével élve fogadta el a felperes önkéntes teljesítését, és a teljesítés hitelt érdemlő igazolását és szüntette meg ellene a végrehajtási eljárást 2019.08.16-án, tehát a bíróságnak az alperes benyújtását követően a Kp 83.§(1) bekezdése alapján meg kellett volna állapítania, hogy a felperes önkéntes teljesítése jogszerűen került elfogadásra, és a végrehajtási eljárás jogszabályszerűen került megszüntetésre 2019.08.16-án.

A bíróságnak a Kp 85.§(2) bekezdése ellenére nem állapította meg, hogy az Avt 123/A.§(1-3) alapján az adós önkéntes teljesítése esetén a végrehajtási eljárás továbbfolytatásának feltétele a behajtást kérő hatóságnak a végrehajtási eljárás alatt megtett nyilatkozatának megléte. Az alperes 2019.08.16-i megszüntetéséig ilyen nyilatkozat nem született, ezért a végrehajtási eljárás 2019.10.02-i továbbfolytatása a nyilatkozat hiánya miatt jogszabályi felhatalmazás nélkül történt, és a továbbfolytatással az alperes súlyosan sértette a tisztességes hatósági eljárás feltételeit és sértette a felperes és a felperes gyermekének tisztességes eljáráshoz való jogát.

Az elsőfokú bíróságnak a Kp 83.§(1) bekezdése alapján meg kellett volna állapítania, hogy az alperes a felperes 2019.10.31-én benyújtott végrehajtási kifogását az Avt 26.§(1-3) bekezdésében előírt elintézési határidőn belül - a benyújtástól számítottan előírt 15 nap - biztosan nem bírálta el, hanem hatáskörét megsértve először áttette egy hatáskörrel nem rendelkező hatósághoz elbírálásra, majd 8 hónap elteltével kizárólag a kereset megindításának okán mégis elbírálta 2020. júliusában, és ez súlyos határidőtúllépés, sérti az eljárásjogot, és a tisztességes hatósági eljárás követelményeit és sérti a felperes és a felperes gyermekének tisztességes eljáráshoz való jogát. Az elsőfokú bíróságnak a Kp 85.§(3) bekezdése alapján azt is meg kellett volna állapítania, hogy a behajtást kérő hatóság hatáskör hiányában meghozott döntése semmis, azt nem létezőnek kell tekinteni.

A felperes nyilatkozattételével és keresetmódosításával a bíróság tudomására hozta, hogy az alperesnek a felperes 2019.10.31-én benyújtott végrehajtási kifogásának elbírálására 2020.júliusában tett „jogorvoslati” kísérlete nem felel meg a kereseti kérelmének. Az elsőfokú bíróságnak a felperes nyilatkozattétele és keresetmódosítása után a Kp83.§(5) bekezdését figyelembe véve a felperes fellebbezését kellett volna megvizsgálnia meg kellett volna állapítania, hogy az alperesi jogszabálysértések jogorvoslata nem történt meg, a jogszabálysértő állapot továbbra is fennáll, és ez súlyosan sérti a tisztességes hatósági eljárás követelményeit és sérti a felperes és a felperes gyermekének tisztességes eljáráshoz való jogát, ezért a felperes keresete alapos.

A felperesi jogorvoslatkérést követően a T Kúriának meg kellett volna állapítania, hogy a T Törvényszék 1.K.700.616/2021/6. számú ítélete egyrészt a felperes keresetének darabjaira szedésével, másrészt az alperesi mulasztás perként való tárgyalása súlyosan sérti a tisztességes bírósági eljárás követelményeit, sérti a felperes és felperes gyermekének tisztességes eljáráshoz való jogát! A tisztességes bírósági eljárás követelményeit szem előtt tartva a T Kúriának meg kellett volna állapítania, hogy mivel az elsőfokú bírósági ítélete sérti a tisztességes bírósági eljárást, meg kellett volna semmisíteni, vagy hatályon kívül kellett volna helyezni azt. A T Kúriának meg kellett volna állapítania, hogy az alperes 2019.08.16-án jogszerűen fogadta el a felperes teljesítését, és szüntette meg ellene a végrehajtási eljárást, ezért a továbbfolytatott eljárás jogszabályi felhatalmazást nélkülöző, ezért jogszabálysértő, és tisztességtelen, azt nem létezőnek kell tekinteni, valamint a felperes végrehajtási eljárás jogszerűségét több pontban vitató keresetpontjait az elsőfokú bíróságnak egy perben kellett volna tárgyalnia, miután azokat az alperes egy közigazgatási eljárás alatt követte el, és a felperes panaszainak helyt kellett volna adnia. A T Kúria elsőfokot helyben hagyó ítéletével és elvi döntésével, helyben hagyta a tisztességtelen hatósági és bírósági eljárásokat, amivel megsértette a tisztességes bírósági eljárás követelményeit, megsértette a felperes és a felperes gyermekének tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát.

Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése szerint

„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részleghajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”

Az alkotmánybíróság 5/2017. (III.10) Ab. határozat, amely szerint az Alaptörvény XXIV. Cikk (1.) bekezdésből eredő alkotmányos követelmény, hogy a jogszabályban meghatározott határidő leteltét követően nem szabható ki szankció. A tisztességes eljáráshoz való joghoz hozzátartozik annak biztosítása, hogy a hatóságok a rá vonatkozó határidőket betartsák és ezen határidő be nem tartását ne az ügyfelek (felperesek) terhére, hanem javára értékeljék. A határidők hatóság részéről történő be nem tartása sérti a jogbiztonságot, mert áttöri az állam hatalmának a korlátatlanságát. A határidő túllépése objektív tény, egyetlen napos határidő túllépés is törvényteleniséget eredményez. A tisztességes hatósági eljárást sérti, hogy az alperes a 2019.08.16-án jogszerűen elfogadott teljesítését a felperesen jogsértően újrakövetelte, a végrehajtási eljárást jogszabályi feltételek hiányában továbbfolytatta, a felperes 2019.10.31-én benyújtott végrehajtási kifogását a benyújtást követően nem bírálta el, hanem egy hatáskörrel nem rendelkező hatósághoz küldte meg elbírálásra, ezen felperesi végrehajtási kifogást nem a benyújtástól számított

elintézési határidőn belül, hanem határidőt jelentősen túllépve, hónapokkal később a felperes keresetének benyújtását követően mégis elbírálta, a felperest hónapokon keresztül akadályozta a jogorvoslati jogának kimerítésében.

Az Alaptörvény B. cikke szerint:

A jogállamiság és annak garanciális eleme, hogy csak törvényben meghatározott esetben és célból, törvényben meghatározott határidőig lehet a hatóságoknak eljárást lefolytatni. Jogszabályi felhatalmazás nélküli eljárás a jogállamiság létét kérdőjelezi meg.

Alaptörvény B. cikke szerinti jogbiztonság intézménye, jogállamiság fogalma megköveteli, hogy a közhatalom a jogszabályok megtartása mellett, csak alkotmányos felhatalmazással és alkotmányos indokkal avatkozzon be az egyén jogaiba és szabadságába. A jogállamiság fogalma az állam hatalmát korlátozza! Érvényesülni kell azon elveknek, miszerint az állam hatalmának törvényben meghatározott határai nem változtathatók meg annak terhére, akinek a cselekményét megítélik. Az eljáró hatóságok mulasztása, vagy hibája nem eshet az ügyfél terhére! A bíróság faladása a Kp2.§ alapján a hatósági jogszabálysértések elleni hatékony jogvédelem, valamint az Alaptörvény szerint a tisztességes bírósági eljárás, az igazságszolgáltatás biztosítása, amellyel a jogbiztonság elvének érvényesülését a tisztességes bírósági eljárás követelményeinek érvényesülése – jogszabályok, alaptörvény és az abban garantált alapvető jogok betartása - által garantálják.

A jogbiztonságot sértő és súlyos jogbizonytalanságot eredményezett az alperes és a bíróságok következő jogszabálysértése, hogy:

- 1) a felperes által már teljesített, és alperes által elfogadott követelés újrakövetelése érdekében az alperes által jogszabályszerűen megszüntetett végrehajtási eljárást jogszabályi feltételek hiányában tisztességtelenül folytatta tovább, és ezt a bíróságok jogszabályszerűen ítélték
- 2) az alperes bizonyítottan szándékosan akadályozta a felperest a jogorvoslati jogának kimerítésében, azzal, hogy az alperes a felperes 2019.10.31-én benyújtott panaszának elbírálására az Avt 26.§(1-3)bekezdésében előírt elintézési határidőn belül bizonyítottan nem, csak a kereset megindítását követően 2 hónap elteltével tett intézkedéseket. A bíróság az alperest a jogszabálysértéseiből kimentette, azokat tisztességtelenül jogszabályszerűen ítélte, és a felperesnek róta fel az alperesi mulasztást, jogszabálysértéseket
- 3) egyazon közigazgatási eljárás(végrehajtási eljárás) jogszabálysértéseinek jogorvoslatára benyújtott felperesi keresetet a bíróság jogszabálysértően több perre szabdalta, az alperes alsóbbrendű szerveit a perből jogszabálysértően nem mentesítette, az alperes tisztességtelen eljárása ellenére, a felperes bizonyítottan megalapozott keresetét megalapozatlansági okra való hivatkozással elutasította
- 4) a hatáskörsértéseket az elsőfokú bíróság a Kp 85.§(5) bekezdése ellenére jogorvoslat nélkül hagyta, a hatáskör hiányában meghozott semmis döntésnek ezért a jogalkotó akarata ellenére mégis jogkövetkezményei lehettek
- 5) az elsőfokú bíróság jogbizonytalanságot okozó döntését a felperes fellebbezése ellenére a másodfok sem nem javította ki, sem nem semmisítette meg, hanem azt az ítéletében helybenhagyta.

Az Alaptörvény I. cikke és II. cikke szerint

“Az ember sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége . [...] Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz...[...] Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.”

A fentiekre tekintettel belátható, hogy az élethez való alapvető jog abszolút és sérthetetlen. Bármely egyéb alapvető jog csak akkor érvényesíthető, ha az egyént az élethez való alapvető jogától nem fosztották meg. Míg a többi alapvető jog korlátozható, elvehető majd (ideális esetben) helyreállítható, addig az élethez való jog csak elvehető, mégpedig csakis visszafordíthatatlanul, amivel természetesen minden más jog is megszűnik. Ezért az élethez való jog bárminemű korlátozása (lényeges tartalmának tiszteletben tartásával, alkotmányos érték védelme, szükséges mérték, elérni kívánt céllal arányosan) értelmezhetetlen, mivel bármely mértékű korlátozása magát az életet szünteti meg.

Miután az ember elidegeníthetetlen joga az élethez való jog, amely nem korlátozható, védelme az állam elsődleges kötelezettsége, és élethez való jogról még önként sem lehet lemondani, az állami kényszer útján – újröltási kényszer- a felperes gyermekét az életétől nem lehet megfosztani. Az ilyen jogi szándék összeegyeztethetetlen az élethez való jog védelmével. Az emberi élet, a testi épség és az egészség védelme kiemelkedő fontosságú, ezért nemcsak ezeknek a sérelmével, hanem az ezeket veszélyeztető cselekményekkel szemben is biztosít a törvény büntetőjogi védelmet.

Az jogszabály azt szabályozza, hogy a kötelező oltásokat mely életkorban kell elvégezni, hogy az oltások megtörténtéről igazolást kell adni és azt is, hogy csak elmaradt oltásokat lehet az oltandón követelni. Eütv kimondja, hogy bármely invazív beavatkozás – amilyen a kötelező oltás - csak orvosilag indokolt esetben, a beteg kényszertől,

fenyegetéstől mentes írásos beleegyezése után végezhető el. A beadott, és a beadást hitelt érdemlően igazolt oltások sem jogi, sem orvosi értelemben nem elmaradt oltások, ezért annak ismételt elrendelése jogszabály híján nem csak súlyosan jogszabálysértő, de indokolatlanul veszélyezteti a gyermek élethez való jogát!

A bíróságnak a per tárgyalása során figyelembe kellett volna vennie, hogy a felperes gyermekénél az életkorhoz kötött kötelezően felvett, hitelt érdemlően igazolt oltások nem elmaradt oltások, azok ismételt kikényszerítése nemcsak, hogy súlyosan jogszabálysértő, de a felperes gyermekének élethez való jogát is veszélyezteti, azzal hogy a kényszer-újraoltás előtt biztosan sem a bíróság, sem az alperes, sem az oltóorvos nem tud garanciát adni, hogy az újraoltás nem fogja-e sérteni a gyermek élethez való jogát, így ennek a hiányában az újraoltással a felperes gyermekének élethez való joga kerül veszélybe, viszont az állam, a bíróság a felperes gyermekének életének védelmének kötelessége okán azt semmilyen módon nem veszélyeztetheti, a gyermek életét sem könnyelműen, sem semmilyen bizonytalan indokból kifolyólag, semmilyen más alapvető jog, illetve állami érdekre hivatkozva nem törekedhet az élethez való jogának korlátozására!

A T.Kúriának az ítéletében rá kellett volna mutatnia, hogy a felperes gyermek az oltásokat felvette, azok megtörténtét hitelt érdemlően igazolta, ezért azok nem tekinthetők elmaradt oltásoknak. A felvett és hitelt érdemlően igazolt oltások ismételt kikényszerítését jogszabály nem teszi lehetővé valamint, arra is, hogy mind az alperes, mind az elsőfokú bíróság azzal, hogy az újraoltás akár halálos következményének elmaradásában könnyelműen bízik a gyermek élethez való jogát veszélyezteti. A T. Kúria a jogszabályi felhatalmazás hiányában történő újraoltás ellen nem lépett fel, a felperes gyermekének élethez való jogának védelme helyett a felperes gyermekének életét, élethez való jogának veszélyeztetését valósította meg!

Az Eütv 58.§(10) bekezdésében a jogalkotó azzal, hogy kártalanítás fejében jogszerűvé teszi az életkorhoz kötött kötelező oltás által az oltott életének állami kényszerrel történő kisajátítását, azaz halál okozását, és a kártalanítandók köréből kizárja a gyermekeket, a gyermekek alaptörvényben garantált emberi életükhöz való jogukat indokolatlanul és súlyosan veszélyezteti és halál okozása esetén megsérti! Az Eütv 58.§(10) bekezdése súlyosan veszélyezteti a felperes gyermekének élethez való jogát! Ez az élethez való jogot legsúlyosabban és tisztességtelen módon sértő jogi passzus vizsgálata alkotmányjogi jelentőségű kérdés!

Egyéb nyilatkozatok és melléletek

A Kp. 50. §. (4) bekezdése alapján a kérelemben részletesen meg kell jelölni azokat az indokokat, amelyek az azonnali jogvédelem szükségességét megalapozzák, [...] A kérelmet megalapozó tényeket valószínűsíteni kell. A felperes kéri, hogy jelen panaszával támadott ítéletek rendelkező részében foglaltak felfüggesztéséről gondoskodni szíveskedjen.

Ügyvédi meghatalmazást a felperes és a felperes gyermeke nem csatol, az ügyben személyesen járnak el.

A felperes és a felperes gyermeke nyilatkozik arról, hogy személyes adatainak (név) közzétételéhez nem járul hozzá.

Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata: felperesnek és gyermekének nem kell.

2022.07.27.

Tárgy: hiánypótlás

Ügyszám: IV/1094-3/2022

A felperes a hiánypótlásra nyitva álló határidőn belül az eredeti alkotmányjogi panaszát jelen hiánypótlással egészíti ki. A hiánypótlás célja annak bemutatása, hogy a Győri Törvényszék I.K.700.616/2021/6. számú ítélete, és a Kúria Kf.I.41.135/2021/8-as számú döntése a felperes és a felperes gyermekének tisztességes bírósági eljáráshoz és

igazságszolgáltatáshoz való jogát mennyiben és miért sértette az Győri Törvényszék 1.K.700.616/2021/6-os számú, és a Kúria Kf.I.41.135/2021/8 számú döntése..

A felperes tisztességes bírósági eljáráshoz és igazságszolgáltatáshoz való jogát az első és másodfokú bíróság a következők miatt sértette: A felperesi jogorvoslatkérést követően a T Kúriának a Kf.I.41.135/2021/8-as számú döntésében arra kellett volna rámutatnia, hogy a felperes keresete alapos, a T Törvényszék 1.K.700.616/2021/6. számú ítélete súlyosan sérti a mulasztásos per feltételeit, akárcsak a tisztességes bírósági eljárás feltételeit a következők miatt:

1)az alpersi mulasztás(felperes 2019.10.31-én az alpereshez benyújtott végrehajtási kifogásának a kereset megindításáig történő elbírálásának elmulasztása) mulasztásos perként való tárgyalása jogszabálysértő, indokolatlan, alaptalan, mert nem felel meg a mulasztásos per feltételeinek, miután a kereset megindítását követően 2 hónap elteltével az alperes a felperes 2019.10.31-én benyújtott végrehajtási kifogásának elmulasztását elismerte, azt a per folyamán elbírálta, az alperes ezen döntése viszont nem felelt meg a felperes keresetében foglaltaknak, és a felperes ezt a T bíróságnak lenyilatkozta, a keresetét az alperes mulasztásra tett „jogorvoslati” döntése ellen is kiterjesztette, ahogy ezt számára a Kp 83.§(5) bekezdése lehetőséget ad, ennek következtében a bíróságnak a tisztességes bírósági eljárás követelményének megfelelően már nem mulasztásos pert kellett volna tárgyalnia, hanem a kiterjesztett keresetben foglaltakat kellett volna elbírálnia, és meg kellett volna állapítania, hogy a felperes keresete alapos volt, mivel az alperes a jogszabályszerűen 2019.08.16-án elfogadott felperesi teljesítést, jogsértően 2019. októberében újrakövetelte, a felperes végrehajtási kifogását nem bírálta el, hanem súlyosan jogszabálysértően áttette a hatáskörrel nem rendelkező másik alpereshez elbírására, majd kizárólag a kereset megindítását követően 2 hónap, a benyújtástól számított 9 hónap elteltével mégis elismerte, és elbírálta, tehát a felperes végrehajtási kifogásának az Avt 26.§ értelmében az elintézési határidőt bizonyítottnak nem tartotta meg, mert ugyan az alperesnek a felperes 2019.10.31-én benyújtott végrehajtási kifogásáról már 2020. januárjában tudomása volt, azt sem a benyújtástól számított 15 napon belül, sem a tudomására jutástól számított 15 napon belül SZÁNDÉKOSAN és TISZTESSÉGTelenül NEM bírálta el, hanem kizárólag a kereset megindítását követően 2 hónap múlva, a benyújtástól számított 9 hónappal később amit semmi esetre sem értékelheti sem az elsőfokú, sem a másodfokú bíróság jogszabályszerűnek! Mivel mindkét fokú bíróság jogszerűnek ítélte meg azt, hogy a hatóság az Avt 26.§(1-3)bekezdésében foglalt elintézési határidőt(15nap) jelentős – 9 hónap – késéssel bírálta el, és nem biztosított a felperesnek ezen alperesi súlyos jogszabálysértés ellen hatékony jogvédelmet, súlyosan sértette a tisztességes bírósági eljárás feltételeit, a felperes és felperes gyermekének tisztességes eljáráshoz való jogát!

2)A felperes fellebbezését követően a T Kúriának, mint másodfokú bíróságnak meg kellett volna állapítania, hogy az orvosolt alperesi mulasztás mulasztásos perként való tárgyalása jogszabálysértő, mert az elsőfokú bíróságnak a Kp83.§(5) bekezdése alapján kellett volna eljárnia, az alperesi mulasztás elismerését követően és a felperes keresetnek módosítása és ezen alperesi döntésre való kiterjesztése révén a per tárgya már nem a mulasztás megállapítása volt, hanem az alperes keresetre tett intézkedése, az alsóbbrendű szerveinek az intézkedéseivel szemben benyújtott fellebbezés elbírálása (amely tartalmazta a 2019.08.16-án elfogadott teljesítés jogszerűségét, a 2019.10.02-i súlyosan jogszabálysértő újrakövetelését, a jogszabálysértő eljárás megszüntetését), aminek következtében immáron a legmagasabb fokú alperesnek kellett felelnie az alsóbbrendű szervek döntéseinek a fentebb részletezett törvénytelenységéért is. Mivel ez a T Kúria ezt nem ismerte fel, súlyosan sértette mind a Kp 83.§(5), mind a tisztességes bírósági eljárás feltételeit. A T Kúria sajnálatos módon azt sem ismerte fel, hogy az elsőfokú bíróság a felperesnek nem biztosított hatékony jogvédelmet a fentebb felsorolt hatósági jogszabálysértésekkel szemben, mind a hatósági, mind a bírósági tisztességes eljárást súlyosan sértő magatartását, a felperes egy keresetének 6 perben való tárgyalását ugyancsak jogszerűnek ítélte meg, azt demonstrálva ezzel hogy ebben és a másik 5 perben a hatóságok(alperesek) és az elsőfokú bíróság szubjektíven értelmezhetik a jogszabályi előírásokat, és sem a hatóságoknak, sem a bíróságoknak nem kell megtartaniuk az Alaptörvény tisztességes eljárásra vonatkozó követelményeit sem! Mivel ezt a másodfokú bíróság a tények ellenére a felperes keresetének alaposságát a rendelkezésre álló egyértelmű tények alapján és fentebb részletezett súlyos alperesi és bírósági jogszabálysértések ellenére mégsem állapította meg, súlyosan megsértette a tisztességes bírósági eljárás feltételeit, a felperes és felperes gyermekének tisztességes eljáráshoz való jogát!

2)vagy, ha a tényeket a T.bíróságnak a megvalósulásuk időpontjában kellett vizsgálnia (Kp 85.§(2)), és ennek okán tárgyalta mulasztásos perként az elsőfokú bíróság az alperes mulasztását, akkor pedig a T bíróságnak a Kp.129.§ értelmében azt kellett volna megállapítania, hogy a felperes 2019.10.31-én benyújtott végrehajtási kifogását az alperes bizonyosan nem az elintézési határidőn belül bírálta el (a határidő az Avt 26.§(1-3) bekezdése értelmében 15 nap a benyújtástól számítva!!!), hanem indokolatlanul 9 hónappal a benyújtást követően, a felperes többszöri kérése ellenére, kizárólag a kereset megindítása után 2 hónappal, annak ellenére, hogy a kifogásról az alperesnek már 2020. januárjában tudomása volt. Ezt a ténytet sem értékelhette volna jogszabályszerűnek sem az elsőfokú, sem a másodfokú bíróság, mert a határidő túllépés súlyosan jogszabálysértő és a tisztességes eljárás követelményeit sértette, amivel sértette a felperes és felperes gyermekének tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát! Az alperes a mulasztását a per során elismerte, azt 9 hónap elteltével mégis elbírálta, tehát az alperesi mulasztás elkövetéséhez nem fér kétség, annak megállapítását a bíróságnak Kp 129.§ előírja, amit a bíróság nem tett meg! Tehát a felperes keresete ez esetben is alapos, és a bírósági döntések súlyosan sértették a fentebb felsorolt jogszabályokat! Továbbá meg kellett volna állapítania a bíróságnak, hogy az alperes a felperes végrehajtási kifogásának áttétele súlyosan sértette az Air 25.§, mert egy hatáskörrel nem rendelkezőnek küldte meg a felperes ezen végrehajtási kifogását elbírálásra, amivel súlyos hatáskörsértést valósított meg, Az elsőfokú bíróságnak a tisztességes bírósági eljárás feltételeként a hatáskörsértésből született döntést észlelnie kellett volna, mivel a felperes keresetében megjelölte, annak megállapítását is kérte a T bíróságtól. Két hatóság nem bírálhat el egyazon végrehajtási kifogást anélkül, hogy az egyik hatáskört ne sértene, jelen kifogás elbírását a jogalkotó kizárólag az adóhatósághoz rendeli az Avt 26.§(1-3) bekezdése szerint. A hatáskör sértésből született másik hatóság és alperes döntésnek a semmisségét a bíróságnak a kp 85.§(3,5) bekezdései értelmében a Akr 123.§ alapján vagy hivatalból, vagy a felperesi kereset benyújtását követően meg kellett volna állapítani! A másodfokú bíróságnak azt is meg kellett volna állapítaniuk, hogy a hatósági eljárások a tömérdek anyagi és eljárásjogi jogszabálysértések miatt értékelhetetlenek, és súlyosan sértik a tisztességes hatósági eljárás feltételeit! Az egyetlen felperesi kereset 6 bírósági perre való elkülönítését nem értékelheti a másodfokú bíróság jogszerűnek, és ésszerűnek, mert az nem csak hogy jogszabálysértő, indokolatlan, költségnövelő, hanem ezen okok miatt súlyosan sérti a tisztességes bírósági eljárás feltételeit! Ezen kívül az elsőfokú bíróságnak hatékony jogvédelmet kellett volna biztosítania a felperesnek az alperesi többszörösen elkövetett súlyos jogszabálysértéseivel szemben, de a T bíróság az alperes súlyos jogszabálysértései ellen nem biztosított a felperesnek hatékony jogvédelmet. A másodfokú bíróság az elsőfok döntését jogszabálysértően helybenhagyta, amivel az alperes által bizonyítottan elkövetett súlyos jogszabálysértéseket is jogszerűnek ítélte, ezért a tisztességes bírósági eljárás feltételeit mind az elsőfokú, mind a másodfokú bíróság súlyosan megsértette, és sértette a felperes és felperes gyermekének tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát!

Az Alkotmánybíróság feladata az Alaptörvény és az abban foglalt alapvető jogok védelme, melybe beletartozik a tisztességes eljárásokhoz való jog tényleges és nem csak látszólagos védelmének biztosítása, ha azt a hatóságok és a bíróságok elmulasztják! Amennyiben a hatóságoknak nem kell megtartaniuk a jogszabályokat, vagy szabadon értelmezhetik azokat, nem kell megtartaniuk a határidőket, akkor a tisztességes hatósági eljárás követelményei csorbulnak! Amennyiben az elsőfokú és másodfokú bíróság úgy értelmezheti a jogszabályokat, hogy azzal a ténylegesen megvalósított hatósági jogszabálysértéseket jogszerűsítik akkor ezzel a tisztességes bírósági eljárás feltételeit sértik nagyon súlyosan, ahogy akár a jelen, akár az 5 másik perben történt. Az Alkotmánybíróság feladata a felperes és felperes gyermekének tisztességes bírósági eljáráshoz és igazságszolgáltatáshoz való jogát megvédeni akár negyedfokú bírósággént, ha azt mind a hatóságok(alperesek), mind a bíróságok súlyosan megsértik, különben nem csak a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérül, hanem mind a jogbiztonság elve, mind a jogállam mivolta! A felperesnek nem kellett volna az T Alkotmánybírósághoz fordulnia, ha legalább a másodfokú bíróság a tisztességes bírósági eljárás és az igazságszolgáltatás feltételeit megtartotta volna, ha a felperesnek az alperesi súlyos jogszabálysértéseket (nem vélt alperesi jogszabálysértések, hanem bizonyítottan elkövetett és alperes által elismert jogszabálysértések) ellen hatékony jogvédelmet biztosított volna!

Amennyiben a jelen mulasztásos pert, és azt, hogy a felperes egyetlen keresetét a bíróság 6 perre különítette el a másodfokú bíróság és az Alkotmánybíróság nem tartja jogszabálysértőnek, akkor sem a másodfokú bíróság sem az Alkotmánybíróság nem tiszteli sem a jogszabályokat, sem a tisztességes bírósági eljárás feltételeit, és a felperes tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát, sem a jogbiztonság elvét, sem a jogállam elvét, sem az Alaptörvényt! A jogállamban (Magyarország csak papíron az!) egyetlen kereset 6 perre való elkülönítését biztosan nem értékelte volna jogszabályszerűnek a bíróság, egy orvosolt mulasztás mulasztásos perként való tárgyalását ugyancsak nem!

A felperes és a felperes gyermeke már több alkotmányjogi panaszában alapvető jogainak védelmét, igazságszolgáltatást és hatékony jogvédelmet kér a T Alkotmánybíróságtól, de sajnálatos és jogszabálysértő módon eddig nem kapott! A felperes véleménye szerint, ha a T Alkotmánybíróság nem érti a felperes érvelését, nem észleli és nem értékeli a tisztességes eljárást sértőnek ebben és a másik 5 perben elkövetett fentebb részletezett többszöri és súlyos hatósági és bírósági jogszabálysértéseket, akkor a felperes bármilyen érvelése felesleges, mert a T Alkotmánybíróságnak csak látszatra a feladata az Alaptörvényben foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való jog védelme!

Egyetlen probléma van ezzel, hogy miután a T Alkotmánybíróság a közeljövőben teljesen kiüresíteti a hivatalát a jogvédelem megtagadásával, és az emberek alapvető jogainak védelmét teljesen megszünteti, a T Alkotmánybíróságban szolgálatot teljesítő bírácoknak, és azok szeretteinek alapvető jogai immáron ugyancsak papíron lesznek csupán „garantálva”, és a bírác pozíciójuk révén már nem fognak élvezni semmilyen védelmet, mert attól kezdve nem lesz szükség rájuk, hiszen egy intelligens számítógépes program is vissza tudja majd utasítani az állampolgárok alkotmányjogi panaszait, és a minimálisra beszűkült alkotmánybírósági feladatokat ellátni. Ez a jogállam teljes felszámolását jelenti.

Tisztelettel,

